

[Socialministeren]

ser. Jeg kan oplyse forespørgerne om, at udvalget, bl. a. på baggrund af henvendelser fra grupper af hjemmegående husmødre, er opmærksomt på, at der kan være særlige problemer i børnefamilier, hvor den ene af forældrene er hjemmegående, og at dette vil indgå i udvalgets overvejelser.

Samlet skal jeg tilkendegive, at regeringen ikke for øjeblikket har planer om at tage familiepolitiske initiativer, der kan fremme de intentioner, der ligger bag denne forespørgsel. Regeringen vil imidlertid nøje følge udviklingen og ikke mindst på baggrund af børnekommissionens betænkninger overveje fremtidige aktiviteter.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Først vil jeg gerne takke ministrene for deres indlæg. Jeg skal senere kommentere dem lidt.

Kristeligt folkeparti har altid betragtet familien som samfundets grundvold, og derfor er det efter vores mening af allerstørste betydning, at vi sikrer familien så gode kår som muligt. Samtidig mener vi, at samfundet ikke skal blande sig i familiens indre liv, men være med til at skabe nogle gode rammer omkring familien.

I dag har vi ønsket særligt at se på den hjemmearbejdende ægtefælles betydning for familien og dermed også for samfundet. Vi må straks konstatere, at det arbejde, der udføres i hjemmet, i lang tid har været udsat for nedvurdering, og det er især gået ud over børnene, men jeg vil også gerne fremhæve, at jeg mener, mange kvinder har betalt en høj pris.

At arbejde hjemme regnes ikke for arbejde – nu kom der et par bemærkninger om mændene før, som vi måske kan vende tilbage til; jeg er helt enig i nogle af de anførte betragtninger – men udfører man de samme funktioner uden for hjemmet, så er det arbejde. Vi kan f.eks. nævne børnepasning, pasning af syge og ældre, rengøring, vask og madlavning.

Selv om der i et hjem er nok at gøre med disse ting og det nemt i sig selv kan svare til en arbejdsuges indsats, så vurderes det lig nul. Altså kun ved udearbejde er hjemmets funktioner arbejde. Hermed følger helt naturligt en nedvurdering af den person, som udfører de huslige funktioner hjemme. Det vil i

langt de fleste tilfælde være husmoderen, men det kunne jo også være mændene, og det vil måske ændre sig med tiden.

Husmoderen er uden betydning for produktionen, siger man. Hun snylter på samfundet. Hun går hjemme og bliver dum, og hendes børn bliver ikke stimuleret i institutionerne. En anden ting er så, at det arbejde, man ofte tilbyder kvinder, er børnepasning, rengøring osv., men når man udfører det for andre, kan det altså gouteres.

Hertil kommer den økonomiske nedvurdering, samfundet udsætter hende for. Familien straffes skattemæssigt. Ved udearbejde beskattes hver ægtefælle for sig. Familien får ikke del i de penge, som samfundet bruger til dagpleje og daginstitutioner, medmindre det er muligt trods hjemmearbejde at få plads i en daginstitution.

Som jeg tidligere har nævnt, har den svenske professor i nationaløkonomi Hegeland regnet ud, hvor stor værdi de hjemmearbejdendes indsats har i Sverige, og det blev til 60 mia kr. En tilsvarende undersøgelse i Danmark ville nok bestyrke dette resultat.

Hvad ville det betyde økonomisk for vort samfund, hvis begge forældre i alle hjem krævede udearbejde? Hvor mange nye arbejdspladser skulle der så skaffes? Hvor mange nye daginstitutionspladser skulle der oprettes? Og hvor mange penge ville det koste mere med hensyn til nedslidning på grund af dobbelt arbejdsplads? Hertil kommer så den større pris, som flere børn måtte betale. Hertil vil man sige: ja men det sker jo ikke. Det er selvfølgelig korrekt. Men det kan nok alligevel give et lille billede af, at helt uden økonomisk værdi er den hjemmearbejdendes indsats ikke.

Børnene har i høj grad betalt prisen for begge forældres heldagsarbejde. Jeg vil gerne understrege, at en institution kan aldrig erstatte et hjem og bør heller ikke gøre det; det tror jeg vi er enige om alle sammen. Men det er ikke alene børnene, der betaler prisen for begge forældres heldagsarbejde. Kvinderne må også betale deres del. Det er egentlig mærkeligt, at der ikke er større forståelse for det, for man kan jo i aviserne ofte læse om, hvor hårdt de udearbejdende kvinder har det, hvor mange problemer de har, ikke mindst med helbredet. De kan ikke holde til det, de bliver overanstrengt og kører ned, og så prøver man at finde årsagen, og den er